

svare sig. Det er Noget, som lader sig sige, det er Noget, som vilde have en vis Betydning — hvis det var sandt, hvis det nemlig var saa, at der i denne Sag var en Trang til at faae hele Forholdet oplyst. Derjom der var Tvivl om den rette Sammenhæng, saa vilde man kunne forstaa den Trang, som den vedkommende Avis havde til at faae en juridicel Undersøgelse. Det er ganske vist, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Iste Valgtreds (Nimestad) gjorde opmærksom paa: der er andre Veie, ad hvilke det mulig kan ske, og efter hvad der foreligger, vil der jo blive givet den paagjældende Avis en Leilighed til at komme frem med, hvad den kan have at sige til sit Forsvar. Men i dette givne Tilfælde har dette en meget ringe, efter min Mening slet ingen Betydning; thi dersom nogen Sag er klar og aabenbar fra Begyndelsen, saa er det denne. Alt er foregaaet offentlig, det staar skrevet i Avisen, som Alle have haft Leilighed til at læse, og Andet er der ikke Tale om. Den paagjældende Redaktør har Skridt for Skridt fulgt den paagjældende ærede Landsthingsmand, ikke hemmeligt, men i sit Blad, i et offentligt Blad, som Enhver kan se og har set. Der er Intet skjult der. Og hvad selve Sigtelessens Karakter angaar, er der ingen Grund til at søge nogenjomhelst Dplysning derom; thi dette Spørgsmaal har været Gjenstand for Justitsministerens grunddigte kriminelle Undersøgelse, som har strakt sig over hele Landet, og der er ikke en Gold i denne Sag, som er skjult. Er der nogen Sag, som vi kjende tilbunds, som ligger fuldt klart for til Paadømmelse og Afgjørelse, saa er det denne. Vi behøve intet Yderligere for at have vor Mening om dette Punkt. Nei, der er en anden Art Undersøgelse, som der er Trang til, og den vil jeg erkjende, at den paagjældende Redaktør havde et billigt Krav paa, nemlig en kriminell Undersøgelse af den paagjældende Redaktørs Forhold. Denne Undersøgelse veed jeg ikke, om han har anraabt Justitsministeren om; men jeg vilde anse det for meget naturligt, om han havde gjort det. Det er ialtsald beklageligt, at vi her i Thinget have hørt, at Justitsministeren er stillet saaledes overfor dette Blad, har en saadan Tillid til denne Redaktør, at han paa Forhaand erklærer, at en saadan Undersøgelse vil han ikke besvare Bladet med. Han gaar ud fra, at dette Blad har udtalt sig i god Tro eller dog i den bedste Mening, og det er nok for den paagjældende Minister. Det gaar han ud fra i et Tilfælde, hvor det paagjældende Blad har fremsat en Sigteelse, som efter den af Justitsministeren selv foranstaltede kriminelle Under-

sigelse viser sig at være ikke tvivlsom, men bevislig falsk og løgnagtig. Der hører meget god Tro, en rigtig Justitsminister-Tro til at være overbevist om, at der i denne Sag Intet er at undersøge; men, som sagt, den Undersøgelse er den, som den paagjældende Person har Krav paa, og noget Andet tror jeg ikke, at vi behøve. Heller ikke tror jeg, at der kan være Tale om at indrømme dette Sagsanlæg for at give den paagjældende Redaktør Dpreisning. Den eneste Maade, hvorpaa han kan rejse sig igjen i den offentlige Mening, er ved fremtidigt at beslutte sig paa at undgaa Handlinger, der med saa megen Føie som denne fremkalde rettænkende Medborgeres Foragt.

S. C. Gold: Ja saaledes som den ærede Ordfører nu talte, saaledes taler man jo selvfølgelig kun, naar man har den Myn- dighed, som et stort Flertal, der staar bag ved, giver, saaledes at det i Grunden ikke er overmaade væsentligt, hvad man anfører eller ikke; man tør jo vente, at det vil falde i god Jord. Den ærede Ordfører kan jo navnlig efter den Stilling, han har, udlade at inklade sig paa hele Modstandernes Argumentation, og det har han ogsaa gjort og det paa en meget aaben Maade, idet han har givet en Fortolkning af denne Grund- lovsbestemmelse, hvorved der virkelig maa siges, selv om det, jeg anførte i mit forrige Foredrag, staar uimodsiget, at der nu stables en ny Ret. Jeg har ingen Anledning til at anføre Videre end gjentage, hvad jeg sagde før, hvad der maa fremgaa af tidligere Til- fælde, og saa haaber jeg, at man maa erkjende, at hvad der nu skal indføres, er noget fuldstændig Nyt. Det har man Lov til; dertil er der Intet at sige, men det er usædvanligt i en Forsamling som denne og af den Natur. At det er de Momenter, jeg fremhævede før, hvorpaa det netop kommer an, er let at godtgjøre. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Ordfører siger, at Ingen har erklæret sig for en Menings- fælle af „Syllandsposter“, at intet Menneſte har udtalt sin fulde Tilslutning til, hvad Bladet har sagt, men hvorfor? Vi have ikke kunnet gjøre det, fordi efter den Maade, hvorpaa saadanne Sager tidligere ere be- handlede, og denne Sag bør behandles, er det ikke Realiteten af det paagjældende Mellemværende mellem Rigsdagsmanden og den Vedkommende, der er under Forhand- ling. Nu vedtage de Herrer en ny Ret, at den skal være under Forhandling, og dertil er der Intet at sige af os, naar det er sket, men saa længe denne Sag er under For- handling, kan man ikke bebreide os, at vi